

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Meditationes Et Recollectiones Animæ, Per decendialia
Exercitia Deo suo Vacaturæ**

Finetti, Bernardo

Augustæ Vindelicorum, 1690

Dies Octavus. De voto Castitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60556](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60556)

DIES OCTAVUS

De voto castitatis.

MEDITATIO OCTAVA

PUNCTUM PRIMUM.

Quod Religiosus debeat esse purus & castus, tam est certum, ut probrum ne non indigeat, frustra igitur fructuari, si in exhortatione ad virtutis huius nobilitatem detineremur, quia, ut confitebantur nostræ loquuntur, quemadmodum nobiles nobiles est, ut Religiosi servent castitatem; ita turpissimum est, si non seruent. Audiamus formalia constitutionum

P. 2.
C. 1.

Ad castitatem servandam adhortari non tam præclarum est, quam turpe, non colere. Optime nos facturos autumo, si in consideratione nobilitatis & excellentiæ eius, paulisper immoremur, quò Religiosi magis ad acquirendam conservandam puritatem extimulentur.

Considera igitur, Anima religiosa, quæ puritas Deo placeat, qui carnem humanam assumpturus pro matre Virginem elegit, luitque, ut & putatitius ejus parens Virginitatem, verè exemplo suo contestans,

suas esse, etiam in hoc Mundo inter lilia
 commorari, quibus in cœlo assiduè circum-
 datur. Inde S. Ambrosius Christum Domi-
 num Auctorem hujus virtutis appellat: *Ejus Lib. 1.*
auctorem, quem possumus existimare, nisi im-
maculatum Dei Filium? Christus Virgo, Vir-
 ginis sponsus, qui amore tam intenso erga
 virtutem hanc exarsit, ut, tametsi S. Apostoli
 læpius apud Tyrannos fuerint accusati, nun-
 quam tamen permiserit, ut quispiam de deli-
 cto contra puritatem deferretur. *Nullus*
unquam Apostolis aut fornicationis aut impu-
dicinæ crimen objecit, sed tantummodo sedu-
ctores appellati sunt, ait S. Joannes Chryso-
 stomus. *Hom. 1. in 1. ad Timoth.*

Confidera, castitatem esse virtutem an-
 gelicam, quâ homo Angelis assimilatur: *ne-*
que nubent neque nubentur, sed erunt sicut
Angeli Dei, testatur ipsamet increata sapien-
 tia. Homo commune quid habet cum bru-
 tis & cum Angelis; De angelis tantò parti-
 cipat, quantò puriùs & castiùs vivit, tanto-
 que unitur magis spiritui & vitæ angelicæ,
 quantò à carne & ab animali recedit. *Matth. 22.*

AFFECTUS.

DEciperis, anima mea, si unquam te Do-
 mino tuo placituram credis absque
 puritate, versatur hic inter lilia, ha-
 bitatio

bitatio ejus cum Virginibus. Nolle tu
 an & tecum commoretur? subingredere
 cana pectoris tui; discute & pondera
 amans puritatis, & habebis quod delecteris.
 Si carnale, si morosam in cogitationibus
 turpiloquam, si impudicam oculis, si curio-
 sculi tui incuriosam custodem, si molles
 tactibus, etiam cum sola fueris; O, non
 das, Deum te possidere; elongat se a te
 mores angelicos separaveris à te. Ah
 Deus! quid feci misera, dum vel caro
 alia tentatio surgebat, substiti, hæsi, cecidi.
 Cecidi è profundo liliorum convallium
 profundum omnis immunditiæ; cecidi
 consortio Angelorum in damnatam locum
 tem dæmonum. Cecidi, ah! cecidi à
 Deo meo, unico solatio, unico suspirio,
 co gaudio meo, & deflexi ad capitale
 stem meum, tristitiam, afflictionem,
 mentum animæ meæ. O utinam mihi
 nunquam offendifsem! O sanguis
 & purissime benignissimi Redemptoris
 quis det guttulam de te, ut abluam faciem
 maculas meas? O mi JESU! En ad
 ad plagas tuas propero, gemo, doleo,
 ro, & affectuosissimè auxilium imploro,
 juva me Deus meus; Erravi, ah
 plango nunc amarissimè omnes noxas
 detestor, abjuro omnes illecebras, quæ
 meos commovere possunt. Tu, O

... Nolle
... bingred
... pondera
... quod deli
... gitatione
... culis, si
... si molle
... is; O,
... gat se a
... à te. Al
... n vel car
... ti, hæc
... convalle
... itia; ces
... natam fo
... h! cecit
... suspitio
... capitale
... ctionem,
... nam mi
... nguis cal
... lempro
... luam h
... En ad
... , doleo
... impleo
... vi, ah
... es nox
... oras, qu
... Tu, O

... ssime JESU! eris unica cogitatio & com-
... morio totius corpusculi mei, in hoc candi-
... dillimum lilium ad eò me demitto, ut ex nunc
... & in perpetuum nil aliud de corde meo sit
... proditurum, quàm quod Armelinus angeli-
... cè protestabatur: *potius mori, quàm fedari.*
... Moriar centies millies quàm ut inquinem
... animam meam.

Fructus & proposita.

... S I Deo tantoperè placet castitas, probè co-
... gnoscis, Anima religiosa, summum
... tuum studium in eà comparandâ collo-
... candum esse, cum enim Religiosus obligatus
... sit, omnia sua eò dirigere, ut Deo placeat,
... clarum est, obligatum quoque esse, ut specia-
... liter huic virtuti invigilet; nec sufficit Re-
... ligioso, externam tantùm corporis purita-
... tem custodire, sed mentis insuper & animæ.
... Conaberis itaque omnia tua in hanc Deo
... gratissimam virtutem dirigere, ne, ubi hæc
... exulaverit, à spiritibus angelicis deserta, spi-
... ritibus immundis in æternum pabulum cedas.
... Vita pura & casta est vita angelica, quàm
... sancti Angeli tam intensè colunt, ut omnem
... locum impurum horreant, imò & viam ad
... talem locum ignorent, cujus testes habe-
... mus tres illos Angelos ad destructionem
... pentapolis tendentes, quibus iter ad civita-
... tes

tes illas tam erat ignotum, ut coacti fuerint
 Abrahamum comitem sibi adsciscere, &
 eò devenire possent: *Abraham* sicut
 diebatur, *deducens eos*; & uti annotat
 mannus, *iter indicabat, ne errarent*.
 Viam ignorabant, quia missi erant ad
 tes illas Sodomam &c. civitates luxuriosas
 impuras, sordidas, & ob hoc ipsum
 crimen abominandas. Nesciunt pro
 sancti Angeli, ubi non apparet semina
 tatis. Unde vides anima religiosa, si
 vivere vitam angelicam, fugiendos
 omnes angulos, ubi non suavissimus
 odor promanarit. Non est virtus tam
 culosa, tantisque anfractibus exposita,
 Dæmone, Mundo & Carne infesta, quæ
 castitatis, ut exinde omnis conatus &
 gentia adhiberi debeat, quo conservetur
 Circumcingenda est pluribus alijs virtutibus
 quibus, quasi totidem militibus obvallata
 pulchritudo ejus conservari possit; quæ
 autem potissima & ad custodiendum
 ma erit fuga occasionum, quare fugiendæ
 erunt omnes conversationes, ubi de
 impuris est sermo, claudendæ sensuum
 tæ, ne subintrent inimici puritatis & sancti-
 tatis, nihil non agendum (etiam dum
 fuerit solus) quò hostes omnes arceantur.
 Considera, anima religiosa, quò
 stitas tam præcellens sit ornamentum

aque adeò in omnibus creaturis adamanda
 & extollenda, multò id majori titulo com-
 petiturum Religiosis, qui speciali voto eam
 sibi in sponsam delegerunt, statuto efficaci
 proposito, toto conatu immensæ huic pul-
 chritudini inhiandi, quod promissum cum
 sit præcipuus actus religionis, exinde pul-
 cherrimæ cæteroquin virtuti eximius splen-
 dor accrescit; Religiosus enim in virtutis
 hujus observantiâ non movetur alio quo-
 quam commodo, nec quærit aliud, quàm ho-
 norem Dei & amorem illius, qui inter alias
 omnes prærogativas primam numerat, pro-
 lem esse præstantissimæ hujus matris castita-
 tis, quæ filios suos nutrit, fovet & educat
 tantâ suavitate, ut eidem omnes passim ac-
 clament: *Curremus in odorem unquentorum.* *Cant.*
unquentorum, unquentorum ad usque intima pe-
 foris, & inde ad divinæ Majestatis placidif-
 simas nares gratiosissimè penetrantium. *13.*
 Considera igitur, quàm gratum Deo factu-
 rus sit Religiosus ille, qui studiosè hanc suam
 sponsam coluerit, semperque memori men-
 te revolverit. Ut taceam, Religiosos ex
 alijs etiam capitibus ad virtutem hanc obli-
 gari, & primò quidem, ut, cum sint Deo
 ejusque servitio dicati, majori puritate ei-
 dem servire valeant, castitas quippè corpo-
 ralis plurimùm conducit ad perfectionem &
 sanctitatem animæ. Secundò, ut ad sacri
 T altaris

altaris ministerium prælecti officium hoc quod ptopriè est Angelorum, decem obeant. Tertiò, ut in aliorum Christianorum exemplar expositi suavissimo hoc citius eos ad cultum divinum attrahat sicut enim non est vitium, quo magis religiosi vilescant sæcularibus, quàm luxuria ita non est virtus, quàm majorem sibi famam concilient, efficaciusque eorum monitionibus sanctificent, quàm castitas.

AFFECTUS.

Quoties, O mi Jesu! fatigabor in contemplatione tam bonitatem tuam? Ecce deus invenior minùs habens, merito propterea justissimæ iræ tuæ in vindictam expellitur. Ecquomodo, O mi Deus, potest servum tam iniquum & incurium inter Angelos tuos ministros tolerare? Subiraque Domini temporales, cum famulos suos juncta servitia parumper negligere admissum sint, & tu Dominus omnium amicissimus tu respicis me miserum, qui Angelico deputatus officio diligentiam tam exigua illud impleo? Ubi obsecro, mi Deus, tuas in centenos alios iterata fulmina? ubi plaga ubi severissima & æterna aversio? Quid me promerebar tam incustoditè tibi famulo? quas pœnas non in me ipsam cucurrit?

fulmina non extorsi? quam aversionem non
causavi? Et hæc omnia misericordissimo
tuo sinu recondis; O mi JESU! nolentem
attraheres, excitaras, perurgeres ad ferven-
tius studium. Ecce me dolentem nimium,
ah mi JESU! *ne avertas faciem tuam à me,*
faciem tuam Domine requiro, & animitus re-
quiram totâ vitâ meâ, polliceor tibi, O mi
JESU, & testes tibi sisto totam curiam cœle-
stem, adhibiturum me omnem diligentiam,
ut emundetur cor meum, Angelicisque spi-
ritibus verbo, opere & cogitatione assimile-
tur; Vivam angelicè, ut Angelicus tuus mi-
nister agnoscar. Dedi quidem sponsæ meæ
formosissimæ libellum repudij, toties adver-
sarijs ejus fores aperiendo, nunc autem, O
mi JESU, amorosissimis brachijs eam con-
stringo & ocludo aditum omnibus, quicun-
que eandem molestrare aut inquietare co-
nantur. Adesto mihi O sponsa mea, O ma-
ter mea, odor unguentorum tuorum, super o-
mnia aromata. Tu virtutes omnes præcel-
lis, præ omnibus idcirco studiosissimè am-
plexanda. Dixi, ascendam in palmam, & Cant. 7.
apprehendam fructus ejus. Ascendam
& non erit, qui deijciat
me.

T 2

Fru-

Fructus & proposita

SI virtutis hujus excellentiam probe
 sideraveris, & vel scintillula vestigi-
 Deum amoris in te flagrat, non tam
 magno eam pretio habebis, sed tam
 præcipuum cordis tui objectum diliges
 plexaberis & indissolubiler custodies. **U**-
 ter hæc est charitatis, si ergo affectu devoto
 simo eam non colueris, aperte demon-
 nec filia curam aut vestigium in te vestigium
 Quantò cupis Deo appropinquare, quanto
 que illius charitatis igne succendi, tanto
 de castitati, quia Deus summopere casti-
 rum diligit. Vita religiosa debet esse
 candida, ut primo intuitu omnibus præ-
 angelica innocentia. Si requiritur vita
 rum est minimam etiam labeculam conspu-
 in eâ notari; & licet maculae immunditatis
 omni statu graviter arguantur & castigantur,
 tur, in nullo tamen magis observantur, quam
 in statu religioso, qui, ut dictum est, et in
 tuto suo debet esse candidus. Omnes
 colores advoca, dispice, considera, & ab-
 bebis, in nullo magis maculam notari
 in albo. Nulla quidem imperfectio in
 religioso est, quæ non summopere observetur,
 nulla tamen deformior apparet, quam
 contra castitatem, quæ sola tollit bonitatem
 mam Religiosi. Ediffere de Religioso

si impatiens, superbus, vanæ gloriæ cupidus, subinde indignabundus & cholericus, nunquam famam ejus adeò imminues, ut spernatur, si autem fuerit inhonestus, turpiloquus & immundus, mox contemnitur & ab omnibus ut pessimus habetur, cum ingenti jacturâ famæ; & hoc, quod cætera vitia non adeò excludant amorem Dei; constat enim cum exiguo cholera defectu, cum aliquali vanâ ostentatione consistere posse divinam gratiam, in materiâ verò luxuriæ non potest dari macula tam exigua, quæ non sit gravis, & cum quâ subsistere possit gratia Dei; cum certissimum sit, *in rebus venereis non dari puritatem materiæ*. Omnibus alijs defectibus solemus compati, hunc unum acriter perstringimus, utpotè principaliter vitæ religiosæ adversantem. Ergò, Anima religiosa, cave summoperè hoc vitio te inquinare, & move omnia, quæ carnem irritare & impurissimâ hac maculâ afficere possunt, vel umbram fuge immundarum cogitationum, verborum & operum; nec dubita, quin hoc factio lilijs cœlestibus sis inferendus.

PUNCTUM TERTIUM.

Considera, Anima religiosa, motiva quædam ad amandam hanc virtutem impellentia. Primum est; quia tem-

T 3

plum

plum es Spiritus Sancti, & membra tua
 membra Christi. Secundum, quia vitium
 hoc difficillimè relinquitur, cum ad
 animam serpat; ut quemadmodum spongia
 aquam, ita vitium hoc infinitatem quantum
 aliorum vitiorum sorbeat & secum ferat,
 que illi quasi connaturale, ut hominem
 duret & ad omnem spiritualem influen-
 tiam insensibilem reddat; actus quoque con-
 tra hanc virtutem exerciti habitum adeo
 dicatum producant, ut difficillimè pos-
 evelli, & non nisi gravi applicato castigato-
 nis ferro. Tertium, quia hominem debilem
 stupidumque reddit, exæcatur enim intel-
 lectus, prudentia deperditur, ratio supprimitur
 & in bestialem modum abit. Quartum
 ob peccati gravitatem, quod in Religione
 longè est majus quàm in sæcularibus, omnia
 enim actus impurus in religioso sacrilegus
 ratione voti, atque adeo peccatum contra
 virtutem Religionis. Quintum rigor
 vindicta, quam Deus semper exegit, quia
 enim unquam gravius auditum est quàm ca-
 taclesmus, quo totus Mundus submergetur?
 Quid rigorosius quàm flamma illa
 races, quibus civitates Sodoma & Gomorra
 consumebantur? & hæc omnia principia
 ter propter peccatum carnis. Accedunt
 plures revelationes, quibus innotuit, ple-
 ma flagella, famem; sitim, bella à Deo
 missa p
 ti insup
 lam i
 infandu
 Co
 minaba
 magis e
 giosis,
 ad dicti
 L Ice
 te
 ip
 baculur
 corpusc
 lus iste
 lum ho
 tos coer
 festatio
 nus ipsa
 fvi Jer
 perditio
 Anima
 in te ips
 via casti
 tes qua
 crando
 illicium

missa propter execrandum hoc vitium. Multi insuper firmiter credunt, defectionem illam in Oriente factam provenisse propter infandum luxuriæ scelus.

Confidera, si Deus vitium hoc adeò abominabatur in omnibus Christianis, quantò magis execraturus & castigaturus sit in Religiosis, per votum castitatis, specialiter Deo addictis?

AFFECTUS.

Liceat mihi, O mi JESU, cum regio Psalte
te alloqui: *Virga tua, & baculus tuus* Ps. 22.
ipsa me consolata sunt! O virgam, O
baculum felicem! O mi JESU! cui fragile
corpusculum meum inniti potuisset, si bacu-
lus iste, si virga castitatis defuisset? Vincu-
lum hoc virga mihi, qua sensus immodera-
tos coërceo, baculus, quo securus carnales in-
festationes eludo, *hec tua virga, hic baculus*
ipsa me consolata sunt; In baculo isto tran-
sivi Jordanem tot miseriarum, quas in de-
perditos mortales justissimè fulminabas. O
Anima mea! quantas pœnas, quot fulmina
in te ipsam cudebas, & adhuc cudis, dum in
via castitatis calcitrabas, plùs carnis volupta-
tes quàm suavissimas Castitatis delicias se-
cundo. Exerere exnunc omne carnale
illicium, arripe virgam, castiga corpus tuum

T 4

& in

& in servitutum redige, ne virga divina re-
 rectionis in te fulminetur; Subirasceat
 ipsi, ne Deum iratum experiri cogaris.

At? Quid hoc rei, Anima mea, an-
 nã, an virga divinã justitiã te à peccatis
 strahat? ubinam est amor tuus, quem in
 ctã professione contestabaris? plus fulmine
 cogant, quàm funiculi amoris trahant!
 hæc, O mi JESU, est fragilitas mea! In-
 va, adjuva miseriam meam; *seruus tuus*
ego: da mihi intellectum, ut agnoscam
 tum & conditionem meam. Te adjuvante
 evolabo ad usque sacratissimã Majestatis
 Thronum, ubi promam vota mea, quã
 stinxerunt labia mea, ibi celsior cunctis cogi-
 temnam quãvis intentata supplicia; In-
 tuus amor deducet me in viam mandatorum
 tuorum. Dignare, O mi JESU, dirigere me
 & nihil mihi deerit, tunc in loco pingui-
 mã pascuã collocabor, ubi confortem me
 eludendas minutissimas maculas, tunc con-
 vertetur anima mea, & super tristissimã
 mitas imperterritè deducetur. Insuper,
 nescio quã infernalium larvarum
 vellicantes corpusculum meum, & ad deum
 allicientes, actum agent, frustra tentabunt
 illuminabunt igniti amoris radij, larvas
 trahent & adeò roborabunt, ut, tamen
 medio umbrã mortis ambulavero, malis
 men non timeam, quoniam tu mecum
 Meum

Mecum ergò esto, & ne derelinquas me. Execror, abominor, abjuro omnes carnis blanditias, *servus tuus ero*, & serviam tibi ad ultimum usque vitæ halitum.

Fructus & proposita.

CRede, Anima religiosa, in hâc meditatione continuò tibi inculcatum esse: *Faciant aliena pericula cautum.* Vidisti, quàm lubrica sit hæc materia, quàm laureola virginitatis citò deperdita, & quàm sit difficilis ejusdem recuperatio; præcipuus igitur fructus tuus erit summa cautela, quàm ubique adhibebis, secùs omnium spiritualium operum jacturam passura. Emendatio Religiosi incontinentis & impuri tantum est miraculum, ut totus ejus effectus speciali divina gratiæ sit adscribendus, quia in animum impurum intrare nequeunt ea, quæ sunt Spiritus. Et quemadmodum castitas vigore suo intellectum referat & illuminat ad cognoscenda cœlestia, ita impudicitia eundem excæcat, & ad quævis spiritualia ineptum reddit. Subijce menti tuæ, quàm grave tibi sit dolores corporis aliasque afflictiones perpeti, & tamen quotiescunque vitio hoc te inquinas, gravissimis supplicijs spontè te subdis, æternum excrucienda. Momentaneum est quod delectat, æternum quod cruciat; si

ergò prudenter agere cupis, elige æternam
gaudere, & momentaneam voluptatem
seriò contemnere. Cave summo periculo
vel minimæ cogitationi aditum præbeas. Illud
mox cum adverteris excute, ne parva scintilla
magnum incendium suscitet. Recordare,
quot myriades animarum propter unam
momentaneam delectationem infernalibus tormen-
tis fuerint addictæ, & cum neque tu sis libera-
ra, nesciasque, quando Judex sit venturus,
stude ita vivere, ut semper sis parata, semper
munda, semper oculis divinis beneplacita
perfecta.

DIES NONUS.

De voto obedientiæ.

MEDITATIO NONA.

PUNCTUM PRIMUM.

Considera, Anima Religiosa, obedientiam Dei filio tam esse congenitam, ut tota ejus vita fuerit continua obedientia. Potuisset quidem pro libitu sua cuncta disponere, utpote Dominus & Creator omnium, cujus voluntati nihil potest resistere, nihilominus tamen amore hujusmodi Omnipotentiam suam coërcuit quælibet